

Øskukalt í Sandagerði

Aftaná at fólk hava búið í præstagarðinum í Sandagerði í skjótt 200 ár, er nú vorðið øskukalt í Sandagerði.

Tað eru bert fáir dagar síðani, at dóttur Sverra Dahl, slá, Turið, hugtung lat hurðina í præstagarðinum aftur eftir seg fyri seinastu ferð. Hon er nú farin til Danmarkar at lesa. Við sær hevði hon so eisini meginpartin av tí gamla innbúgvinum á garðinum, serstakliga gamlar møblar, sum vórðu við til at seta sín serliga dām á garðin og gera hann livandi og nakað fyri seg.

— Eg beri stórliga ótta fyri, at garðurin nú skal falla í órøkt, um eingin skal bøgva har meira, og tað haldi eg er stórt spell, nú fólk hefur búið har í skjótt 200 ár, sigur Turið Dahl, sum ikki er sørt vónsvikin av teirri viðferð myndugleikarnir hava givið henni. Úrslitið er so tað, at hon hefur snarað lyklinum fyri seinastu ferð og hefur latið hann upp í hendurnar á nýggju

Præstagarðurin í Sandagerði.

eigarunum, landsstýrinum.

Turið sigur, at hon veit ikki, hvat landsstýrið ætlar at brúka garðin til, men hon heldur tað vera stórt spell, at fólk ikki skulu bøgva har meira.

Sjálv hefur hon sett fram ynski um at bliva bøgvasandi á garðinum eftir pápa sín, Sverra Dahl, sum doyði fyri stuttum. Hann hevði eisini sjálvur sett fram ynski um, at Turið skuldi taka við eftir seg og bøgva á garðinum. Hetta skrivaði hann í brævi til Jarðarráðið í

Tað var Rasmus Jørgen Winther, sóknarprestur frá 1780-1799, ið fekk í lag í 1789 at fáa præstagarð bygðan úti í Sandagerði

1983.

Turið skrivaði herfyri sjálv Jarðarráðnum bræv og tók uppáftur ynskið um, at hon kundi bøgva á garðinum, men Jarðarráðið svaraði, at bæði jørðin og húsin skuldi festast av landsstýrinum.

Hon sendi tá landsstýrinum bræv við uppskoti um, hvat skuldi bliva av garðinum í framtíðini. Sambært hesum uppskoti skuldi ein grunnur við eini sjeymannanevnd umboðandi landsstýrið, fornminnishugað, grannar, kommunurnar báðar o.o., stovnst til at taka sær av garðinum. Og so skuldu eftirkomararnir hjá Jákup Dahl, sála, verða bøgvasandi á garðinum. Teir skuldu so sambært reglum fyri grunninum hava

skyldu til at varðveita garðin í sínum uppruna standi og skuldi gamla studeiverilsíð hjá Jákup Dahl verða brúkt sum savn.

Landsstýrið tók av tilboðnum frá Jarðarráðnum um at festa ognina men tók ikki av uppskotinum frá Turið Dahl um, at hon skuldi bliva bøgvasandi á garðinum.

Og fylgjan av hesum varð so tann, at Turið fyri fáum døgum síðani gjørdi av at fara niður aftur til Danmarkar og taka tað gamla innbúgvind á garðinum við sær.

Hevði hon harafturimóti fingið loyvi at bøgva í Sandagerði, so hevði hon skundað undir heimkomuna og hildið fram við lestrinum í Føroyum.

— Eg beri ótta fyri at garðurin nú fer at falla í órøkt, og at hann verður litið livandi meira, nú eingi fólk skulu bøgva har longur sigur Turið Dahl, sum hefur sagt barnaheimi sínum farvæl fyri seinastu ferð.

jan

Sverri Dahl, slá, búið í Sandagerði til hann doyði í mai í ár. Hann var góður við garðin og ikki minst við bornini í grannalagnum, sum javnan komu at vitja hann